

Ξεκινά η ανάταξη του αρχαίου Δίολκου στην Κόρινθο

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Σύμφωνα με την μελέτη, πρώτη ενέργεια είναι η ανάσυρση από την θάλασσα βυθισμένων μελών του Δίολκου και τα μέτρα προστασίας του κατά χωράν σωζόμενου τμήματος του μνημείου, ενώ θα ακολουθήσουν πολύπλοκες εργασίες προκειμένου να ολοκληρωθεί το έργο

Της Θερού Μαρία

Έργο που βρίσκεται σε αναμονή εδώ και δεκαπέντε χρόνια, η προστασία του αρχαίου Δίολκου στην Κόρινθο επιτέλους φαίνεται, ότι μπορεί να υλοποιηθεί. Η σχετική μελέτη που προβλέπει την ανάταξη του χερσαίου τμήματος του μνημείου και την προβολή του, εγκρίθηκε από το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο, αλλά η σύνταξή της, όπως αναφέρθηκε στη συνεδρίαση δεν ήταν καθόλου εύκολη. Απαιτήθηκε τόσο η συνεργασία του ΥΠΕΚΑ όσο και η βοήθεια ειδικών επιστημόνων, όπως του καθηγητή ΕΜΠ κ. **Θεοδόση Τάσσιου** ώστε να επιλυθούν τα προβλήματα, που δημιουργούν οι ιδιαιτερότητες αυτού του σπουδαίου, τεχνικού έργου της αρχαιότητας.

Σύμφωνα με την μελέτη, πρώτη ενέργεια είναι η ανάσυρση από την θάλασσα βυθισμένων μελών του Δίολκου και τα μέτρα προστασίας του κατά χωράν σωζόμενου τμήματος του μνημείου. Θα ακολουθήσουν πολύπλοκες εργασίες (επιχώματα, λιθορριπές προστασίας, εκσκαφές, κατασκευή πρανών, τοιχίων,

δαπέδων αλλά και επανεπιχώσεις, διαστρώσεις με γεωύφασμα, τοποθέτηση γεώσακων, κατασκευή οπλισμένου επιχώματος κ, α.) προκειμένου να ολοκληρωθεί το έργο.

Το αποτέλεσμα όμως, θα είναι όχι μόνον η προστασία του μνημείου, αλλά και η δυνατότητα δημιουργίας αρχαιολογικού χώρου, καθώς η μελέτη προβλέπει μία μελλοντική οργάνωση της περιοχής, έτσι ώστε να είναι επισκέψιμη από το κοινό.

Να σημειωθεί ότι ο αρχαίος Δίορκος αποτελεί την πρώτη συστηματική προσπάθεια μεταφοράς εμπορευμάτων και κυρίως πολεμικών πλοίων από το Σαρωνικό προς τον Κορινθιακό κόλπο και αντίστροφα, για την αποφυγή του επικίνδυνου περίπλου της Πελοποννήσου, που είναι περί τα 190 μίλια. Η κατασκευή του έγινε τον 6ο π. Χ. αιώνα, πιθανότατα επί Περιάνδρου και στην ουσία πρόκειται για έναν λιθόστρωτο δρόμο με αυλακιές, που ένωνε την παραλία του Σχοινούντα με το δυτικό άκρο του σημερινού καναλιού, μεταξύ της Νέας Κορίνθου και του Λουτρακίου.

Η πρώτη αναφορά εντοπισμού του Δίορκου ωστόσο, έγινε το 1883 από τον γερμανό αρχαιολόγο *Habbo Gerhard Lolling*, ο οποίος ταύτισε ορατά κατάλοιπα του μνημείου στο δυτικό άκρο της υπό κατασκευή τότε διώρυγας της Κορίνθου. Η συστηματική ανασκαφική έρευνα όμως έγινε πολύ αργότερα, μεταξύ των ετών 1957 και 1959 από τον *N. Βερδελή* όταν αποκαλύφθηκε η όδευση του Δίορκου στην περιοχή της Ποσειδωνίας, που αποτελεί το ακραίο δυτικό του τμήμα.

Το συνολικό μήκος του Δίορκου από την μία ακτή ως την άλλη ήταν στην αρχαιότητα περί τα 8 χιλ. σήμερα όμως η γνωστή πορεία της έχει μήκος 1100 περίπου μέτρα. Τμήματά του σώζονται ορατά στο δυτικό άκρο της σημερινής διώρυγας τόσο στην πλευρά της Πελοποννήσου όσο και στην πλευρά της Στερεάς. Δεν έχουν όμως εντοπισθεί η όδευση στο ανατολικό τμήμα και το άκρο του προς

το Σαρωνικό, το οποίο πάντως τοποθετείται στην περιοχή του αρχαίου Σχοινούντα (σημερινό Καλαμάκι).

Η διίσθμιση των πλοίων γινόταν επί λιθόστρωτης οδού (πλάτους από 3,50 ως 4 μέτρων) ενώ για την κατασκευή της πλακόστρωσης είχαν χρησιμοποιηθεί λιθόπλινθοι από πωρόλιθο. Στο μέσον του πλακόστρωτου μάλιστα υπάρχουν ακόμη οι δύο βαθιές, παράλληλες αυλακώσεις _απόσταση μεταξύ τους 1,50μ, _ για την ασφαλή καθοδήγηση του «ολκού», δηλαδή του ξύλινου τροχοφόρου οχήματος επί του οποίου μεταφέρονταν τα πλοία.

Ο δρόμος δεν είχε χαραχτεί σε ευθεία γραμμή αλλά είχε προσαρμοστεί στο φυσικό ανάγλυφο. Στο δυτικό άκρο του Δίολκου αποκαλύφθηκε τμήμα κεκλιμένης λιθόστρωτης προβλήτας, διαστάσεων περίπου 10,00 X 8,00μ., η οποία στο δυτικό της πέρας ήταν υποθαλάσσια. Εκεί σύρονταν τα πλοία επί ξύλινων κυλίνδρων πριν επιβιβαστούν στο τροχοφόρο όχημα (αλλά και το αντίστροφο). Στις αρχές του 4ου π. Χ. αιώνα μάλιστα, φαίνεται πως εγκαταστάθηκε σ' αυτή την προβλήτα μία ξύλινη μηχανή ανύψωσης, που επέτρεπε την ευκολότερη τοποθέτηση των πλοίων επί του τροχοφόρου.

Μετά την διάνοιξη της διώρυγας το αποκαλυφθέν τμήμα του Δίολκου στην περιοχή της Ποσειδωνίας βρέθηκε στο σύνολο της όδευσής του, για πρώτη φορά στη ιστορία του, σε μικρή απόσταση από τη νέα ακτογραμμή που δημιούργησε το κανάλι. Αλλά οι κυματισμοί της θάλασσας και η διάβρωση από τον αέρα και το αλάτι, που μετέβαλλαν την ακτογραμμή διευρύνοντας το πλάτος της διώρυγας είχαν σαν αποτέλεσμα να έρθει το θαλάσσιο μέτωπο σε άμεση επαφή με το μνημείο. Η διάβρωση και η καταστροφή του είχε αρχίσει. Οι αεροφωτογραφίες του 1960 είναι αποκαλυπτικές καθώς σ' αυτές διαπιστώνεται η σημαντική μεταβολή

της ακτογραμμής και η κατάρρευση μεγάλου τμήματος του μνημείου, που πλέον βρίσκεται στη θάλασσα. Το έργο ανάταξης, λοιπόν, ήταν επιτακτικό κι εδώ να σημειωθεί ότι υλοποιείται με την ευγενική χορηγία του Club Casino Loutraki, που είναι χορηγός πολλών αρχαιολογικών έργων στην Πελοπόννησο.

Πηγή: tovima.gr